

## **Referat af 30. Europaudvalgsmøde fredag den 11. maj 2007, kl. 10.00**

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Mikkel Dencker (DF), Rasmus Prehn (S), Lone Dybkjær (RV), Steen Gade (SF), Marie Fugl (SF), Rune Lund (EL), Frank Aaen (EL).

Desuden deltog økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen, forsvarsminister Søren Gade, udenrigsminister Per Stig Møller, udviklingsminister Ulla Tørnæs samt beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen.

### **Punkt 1. Modtagelse af deputation: Dansk Industri vedrørende en lovpakke omkring produktlovgivning og gensidig anerkendelse**

KOM (2007) 0036, KOM (2007) 0037, KOM (2007) 0053

KOM (2007) 0036 – bilag 3 (henvendelse fra Dansk Industri af 8/5-07 vedr. lovpakken)

Deputationen bestod af europapolitisk chef Henriette Søltøft, chefkonsulent Annette Dragsdahl og chefkonsulent Henrik Schramm Rasmussen.

**Henriette Søltøft** sagde, at delegationen var kommet for at understrege den store betydning, som Kommissionens lovpakke vedrørende det indre marked og gensidig anerkendelse har, og pegede her især på det punkt, Europaudvalget skulle behandle under dagsordenens punkt 2, rådsmødets punkt 2 om procedurer for anvendelsen af tekniske forskrifter. Det drejer sig ikke blot om indholdet i pakken, men også om intentionen bag.

Vi kan tilskrive det indre marked, at vi i dag har et større udbud og lavere priser til gavn for forbrugerne i Europa. Desuden har vi høje og ensartede standarder for varerne. Man skønner, at en halv million arbejdspladser i Danmark kan tilskrives samhandelen mellem medlemslandene, og 80 pct. af dansk industriproduktion afsættes på det indre marked. Det indre marked er en succes, men der er stadig en lang række tekniske handelshindringer, som generer virksomhederne, især de mindre og mellemstore virksomheder. Henriette Søltøft tilføjede, at selvfølgelig skal myndighederne stadig væk have mulighed for at forbyde produkter eller stille særlige krav under henvisning til legitime sikkerhedsmæssige hensyn eller miljøhensyn, men man skal fjerne de situationer, hvor man fra myndighedernes side blot uden omtanke stiller krav.

Dansk Industri har fået lavet en undersøgelse, som man regner med at publicere i løbet af sommeren, og et af resultaterne er, at tekniske regler i andre EU-lande er den største synder, når det drejer sig om faktorer, som får virksomhederne til at lade være med at eksportere. Hun tilføjede, at Danmark ikke er blandt de lande, som har mange særregler, idet vi kun har 24 særregler.

På denne baggrund håbede hun, Europaudvalget ubetinget ville støtte Kommissionens lovpakke.

**Steen Gade** spurgte, om det var Dansk Industris synspunkt, at netop en øget gensidig anerkendelse stiller krav om en meget stærkere forbrugerpolitik på europæisk plan.

Desuden ville han gerne vide, om Dansk Industri ikke ser nogen risiko for forbrugerbeskyttelsen, idet man prioriterer konkurrencen højere.

**Henriette Søltøft** mente ikke, forbrugerpolitik og det indre marked står i modsætning til hinanden, tværtimod. Hvis man går ind for det indre marked, så må man også "hæve overliggeren" og skabe bedre fælles regler for forbrugerpolitik, miljøpolitik og arbejdsmiljøpolitik. Undersøgelser har vist, at cirka 100 af de forslag, som er kommet på miljøområdet, har hævet normerne. Ca. 20 har været neutrale, og mindre end 10 har været negative.

Om der er en risiko forbundet med den større konkurrence afhænger af, hvordan man anskuer det. Man skal ikke blot sige, at varerne fra andre lande skal opfylde præcis de regler, varerne i hjemlandet skal opfylde, men foretage en seriøs vurdering af, om de regler, der gælder for varerne i det land, de kommer fra, gør, at de reelt lever op til de krav, vi stiller.

**Annette Dragsdahl** tilføjede, at de kontaktpunkter, der skal oprettes, også skal hjælpe embedsmændene med at finde ud af, hvad de reelle regler er i de andre lande. Formålet er at øge sikkerheden for forbrugerne, samtidig med at man gør det nemmere for virksomhederne.

**Frank Aaen** forstod synspunktet, at man skulle "hæve overliggeren", men hvis det ikke lykkes på EU-plan, kan vi så gå videre og på dansk plan f.eks. forbyde varer, hvor der på et eller andet sted i processen er brugt børnearbejde?

**Henriette Søltøft** svarede, at artikel 30 i traktaten opregner de hensyn, som er legitime, og børnearbejde står ikke i artikel 30, så svaret er nej. Hun tilføjede, at man i Dansk Industri har valgt at adressere problemet på frivilligt plan, og det er noget, de danske virksomheder arbejder seriøst med, men det er ikke så nemt.

## FO **Punkt 2. Rådsmøde nr. 2801 (konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007**

**Økonomi- og erhvervsministeren:** Dagsordenen for det kommende rådsmøde den 21.-22. maj 2007 er omfattende. Jeg vil derfor fokusere på de fire vigtigste sager, som jeg vil forelægge udvalget med henblik på forhandlingsoplæg.

Det drejer sig om et forslag til et nyt forbrugerkreditdirektiv, dagsordenens punkt 6, et forslag til en forordning om ny procedure for anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse af varer, dagsordenens punkt 2, et forslag til forordning om en moderniseret toldkodeks, dagsordenens punkt 8, samt forslag til to såkaldte ”fast track” forenklingsforslag, dagsordenens punkt 9.

Overordnet vil jeg sige, at der er tale om fire sager, der alle styrker det indre marked. Med forbrugerkreditdirektivet får forbrugerne på en række områder de samme vilkår og betingelser i alle EU-lande, når de vil optage et lån. Med andre ord: Vi styrker det indre marked for forbrugerkreditaftaler.

De tre andre forslag gør det lettere for virksomheder at agere i øvrige EU-medlemslande gennem f.eks. forenklede toldregler og en forenkling af procedurerne for at markedsføre sin vare i et andet EU-land.

Jeg vil naturligvis også orientere udvalget om de øvrige sager på rådsmødet, hvis det ønskes, men jeg vil tillade mig at have fokus på de væsentligste sager.

### **1. Fremskridtsrapport om bedre regulering / reduktion af administrative byrder**

- *Præsentation ved formandskabet*
- *Politisk debat*

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 216, side 744 (senest behandlet i EEU 7/2-07)

Alm. del (06) – bilag 191, side 17 (behandlet i EEU 26/1-07 under Økofin)

Alm. del (06) – bilag 10, side 519 (behandlet i EEU 1/12-06)

**Økonomi- og erhvervsministeren** nævnte ikke dette punkt.

### FO **2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse normale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF**

- *Generel indstilling*

- *(Evt.) Fremskridtsrapport*

KOM (2007) 0036

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 9)

KOM (2007) 0036 – bilag 2 (grundnotat af 28/3-07)

**Økonomi- og erhvervsministeren:** Denne sag drejer sig om et forslag til forordning om procedurer for anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse af varer.

Jeg nævner sagen med henblik på forhandlingsoplæg.

Jeg kan oplyse, at der i øjeblikket er forhandlinger om forslaget. Forslaget er til drøftelse på Coreper på mandag den 14. maj.

Forslaget knæsætter EF-Domstolens princip om gensidig anerkendelse.

Forslaget indfører en ensartet procedure i alle medlemslande vedrørende bevisbyrde, partshøring og begrundelse, hvis et medlemsland ønsker at forbyde eller begrænse salg af et produkt, som er lovligt markedsført i et andet medlemsland.

Forslaget betyder, at en myndighed, der ønsker at forbyde et produkt, skriftligt skal oplyse producenten om det.

Myndigheden skal endvidere dokumentere, at forbudet er begrundet i et af de beskyttelsesværdige hensyn, som fremgår af EF-traktatens artikel 30 og EF-Domstolens praksis.

Producenten har herefter 20 arbejdsdage til at afgive bemærkninger, inden myndigheden træffer sin endelige afgørelse.

Helt konkret betyder det, at myndighederne skal afvente en høringsfrist på 20 dage, før et produkt kan forbydes eller fjernes fra markedet.

I dag er det sådan, at hvis vi ønsker en dansk særregel – som eksempelvis dansk forbud mod bly – så informerer vi Kommissionen og de øvrige medlemslande om denne generelle regel. Såfremt der ikke er indsigelser, træder forbuddet i kraft.

Forslaget vil ikke påvirke gyldigheden af sådanne generelle forbud, men vi vil skulle anvende forslagets procedure over for producenter, som myndighederne beder om at trække produkter tilbage fra markedet.

Det gælder allerede i dag, at danske myndigheder skal løfte bevisbyrden for, hvorvidt et produkt ikke skal kunne sælges i Danmark. Det nye er, at der indføres en særlig procedure herfor, som er fælles i alle medlemslande.

Forslaget får ikke konsekvenser for forbrugerbeskyttelsen. De nuværende indgrebsbeføjelser over for farlige forbrugerprodukter og fødevarer er nemlig undtaget af proceduren med 20 dages høringsfrist. Det betyder, at myndighederne fortsat kan gribe ind og omgående fjerne farlige forbrugerprodukter eller fødevarer fra markedet. For eksempel vil vi fortsat kunne fjerne farlige tremmesenge fra markedet – bare for at tage et eksempel.

Endvidere indeholder det tyske formandskabs seneste kompromisforslag en sikkerhedsklausul, som gør det muligt omgående at fjerne produkter fra markedet, hvis det er nødvendigt.

Klausulen gælder, hvis produktet udgør en umiddelbar risiko for sikkerhed og sundhed, eller hvis det er forbudt i landet med henblik på at opretholde offentlig sædelighed og sikkerhed.

Det vil betyde, at vi eksempelvis fortsat straks vil kunne fjerne farlige industrimaskiner, og således vil forslaget ikke påvirke arbejdsmiljøet.

Helt generelt støtter vi fra dansk side forslag, der kan effektivisere det indre marked, især forslag der gavner små og mellemstore virksomheders eksportmuligheder. Forslaget er en forbedring af deres muligheder.

Jeg kan nævne et konkret eksempel, hvor en dansk cementproducent gennem længere tid er blevet mødt med krav om at certificere sit produkt i Spanien for at kunne komme ind på markedet, selv om produktet allerede er godkendt i Danmark. I en sådan sag vil forslaget gavne den danske virksomheds muligheder for at få adgang til det spanske marked.

Det er selvfølgelig vigtigt, at forslaget ikke gør det muligt for producenterne illoyalt at spekulere i at sælge produkter på det danske marked i strid med de danske reglers formål.

Vi har fra dansk side én generel bekymring, som vi adresserer i forhandlingerne. Vi vil være sikre på, at vi kan straffe producenterne for en overtrædelse af reglerne også for den 20-dages periode, hvor de bliver hørt, og vi vil være sikre på, at forslaget ikke finder anvendelse ved håndhævelse af nationale godkendelses- og registreringsordninger for produkter på det uharmoniserede område.

Når vi har iværksat fornuftige godkendelsesregler, skal producenterne selvfølgelig overholde dem. Eksempelvis skal sprøjtemidler i dag godkendes af Miljøstyrelsen, inden de tages i brug.

Vi ønsker at sikre, at den illoyale importør, der ikke søger om godkendelse af sine sprøjtemidler, selvfølgelig skal kunne stoppes straks uanset 20 dages perioden. Den samme illoyale importør skal selvfølgelig også kunne straffes for sit salg i 20 dages perioden.

FO

På den baggrund kan regeringen støtte Rådets fælles indstilling.

**Steen Gade** spurgte, om regeringen er enig i, at en øget anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse styrker behovet for en ambitiøs forbrugerpolitik.

Han fandt det tilfredsstillende, at der er kommet sikkerhedsklausuler ind, således at myndighederne kan gribe ind på stedet og udstede et forbud, men han havde forstået, at man kun kunne bruge de politikker, der er nævnt i artikel 30, som argument. Kan man forestille sig, at der er tilfælde, som ikke

er omfattet af artikel 30, hvor man kan gribe ind og få ret til at standse en gensidig anerkendelse?

Steen Gade mente, det burde være et krav for dem, der vil udnytte reglerne om gensidig anerkendelse, at de kender de regler, som gælder i deres eget land. Er det noget, man kan sikre i Danmark?

Han henviste til, at Forbrugerrådet i sit høringssvar skriver, at accept af princippet om gensidig anerkendelse potentielt vil kunne medføre en forringelse af det danske niveau særligt på forbruger- og arbejdstagerområdet. Han havde godt hørt, at økonomi- og erhvervsministeren havde sagt, at der ikke sker nogen forringelser, men det handler i høj grad om, hvordan man vil praktisere reglerne i Danmark, idet han gjorde opmærksom på, at forbrugerpolitikken ikke er nær så udviklet som miljøpolitikken. Derfor er nogle lande nødt til at gå foran, samtidig med at vi arbejder for skærpelse af de fælles regler. Steen Gade tilføjede, at reglerne er særligt vigtige, fordi de lægges til grund for drøftelserne med USA.

**Frank Aaen** henviste til, at LO i sit høringssvar nævner, at der er problemer omkring bevisbyrden, og siger, at det i højere grad skal være fabrikanten, der skal bevise, at varerne overholder importlandets regler. Det var han sådan set enig i, og derfor var han skeptisk over for forslaget.

Han nævnte, at han i forbindelse med det samråd, der havde været med delegationen fra Dansk Industri under dagsordenens punkt 1, havde spurgt, om vi på nationalt niveau kunne stille krav om, at varerne ikke var produceret ved hjælp af børnearbejde – heller ikke hos underleverandører. Dansk Industri havde svaret nej. Hvis det svar er korrekt, kunne Enhedslisten ikke være med til et sådant direktiv.

**Elisabeth Arnold** henviste til, at det fremgår af notatet – og blev påpeget fra Dansk Industri – at Danmark kun har 24 særregler for produkter. Hun ville gerne vide, om der findes en oversigt over, hvad det er for særregler, og have nogle eksempler.

**Økonomi- og erhvervsministeren** svarede Steen Gade, at familie- og forbrugerministeren er indstillet på, at der skal føres en meget ambitiøs forbrugerpolitik, men det, der er til drøftelse på det kommende rådsmøde, er proceduren for indvendinger, hvis man ikke vil anerkende andre landes regler, og administrationen vurderer, at det ikke vil have konsekvenser for forbrugerbeskyttelsen.

Farlige varer er undtaget fra 20 dages reglen, så myndighederne kan fortsat gribe ind og fjerne farlige varer. Økonomi- og erhvervsministeren gjorde opmærksom på, at vi har kendt princippet om gensidig anerkendelse i mange år. Det er blot proceduren, der forbedres.

EF-Domstolen fastslog allerede i Dijondommen i 1979, at varer, som

er lovligt markedsført i et medlemsland, som hovedregel også skal kunne markedsføres i andre medlemslande, men hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet, der beror på forskellig national lovgivning, må accepteres, hvis reglerne er uomgængeligt nødvendige af hensyn til en effektiv skatteforvaltning, beskyttelse af den offentlige sundhed, forbrugerbeskyttelse osv. Domstolen har altså udvidet området, som er nævnt i artikel 30.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Frank Aaen, at han mente, alle partier i Folketinget tog afstand fra børnearbejde, men det ændrer ikke på, at det er traktatens regler og Domstolens praksis, der gælder, og så vidt han vidste, var der ikke faldet dom om børnearbejde. Han tilføjede, at hvis der var behov for en yderligere juridisk afklaring af dette spørgsmål, ville han bede Europaudvalget om at stille spørgsmål herom.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Elisabeth Arnold, at ressortmyndighederne har oplyst, at Danmark bl.a. har generelle forbud af teknisk karakter på miljøområdet for produkter, som indeholder kviksølv og bly, formaldehyd, bekæmpelsesmidler, drivhusgasser, olietankanlæg osv., der ikke overholder gældende danske regler.

**Frank Aaen** ville gerne have en juridisk afklaring af konsekvenserne af gensidig anerkendelse i forhold til beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder.

**Steen Gade** ville gerne vide, om regeringen er indstillet på, at vi skal bruge mange flere kræfter på, at EU får en mere ambitiøs forbrugerpolitik, når man forstærker den gensidige anerkendelse.

I relation til Dijondommen forstod Steen Gade, at man i forhandlingsoplægget henviste såvel til artikel 30 som til Domstolens afgørelser, som han forstod udvidede artikel 30. Han syntes, det kunne være interessant at få et notat om, hvor meget Domstolens afgørelser efter regeringens opfattelse udvidede artikel 30.

Efter hans opfattelse var der en risiko for, at vi får nogle nivelleringer via markedsstandarder på europæisk plan. Derfor ville han gerne have regeringen til at arbejde for, at man skal kigge på det igen og foretage en evaluering af, hvordan det virker i forhold til beskyttelsesniveauet.

Han gentog, at virksomheder, der køber varer i et andet land og benytter sig af, at varerne er godkendt i det pågældende land, skal forpligtes til at være informeret om de danske regler. F.eks. kan man ikke have, at nogle importører varer med bly og ikke aner, at det er forbudt i Danmark.

**Charlotte Antonsen** kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg på alle punkterne og syntes, det var godt, at man forbedrer reglerne for det indre marked.

Sådan som hun havde forstået forslaget, er konsekvensen – udover den

gensidige anerkendelse – at man nu laver en procedure for, hvordan man kan løfte bevisbyrden for, at forbrugerbeskyttelse og miljøbeskyttelse faktisk bliver overholdt, hvilket er positivt set fra et dansk synspunkt. Derfor opfattede hun forslaget som en klar forbedring.

**Rasmus Prehn** kunne tilslutte sig forhandlingsoplæggene, men understregede, at forbrugerspørgsmål er noget, økonomi- og erhvervsministeren bør lægge sig meget på sinde.

**Økonomi- og erhvervsministeren** svarede Steen Gade, at selvfølgelig går regeringen ind for en ambitiøs forbrugerpolitik, men forbrugerpolitik ligger først og fremmest i en anden ministers regi.

Han henviste Steen Gade til at stille skriftligt spørgsmål om Domstolens praksis, således at man kunne give et ordentligt svar.

I anledning af Steen Gades spørgsmål om evaluering nævnte økonomi- og erhvervsministeren, at Kommissionen skal foretage en evaluering efter fem år, og vi vil foreslå, at den evaluering også skal omfatte beskyttelsesniveauet.

I relation til den idé, Steen Gade havde om, at importørerne skal kende de danske regler, gjorde økonomi- og erhvervsministeren opmærksom på, at forslaget indeholder en forpligtelse til at oprette en kontaktpunkt, hvor myndigheder og leverandører kan få oplysninger om nationale tekniske regler.

Økonomi- og erhvervsministeren erklærede sig helt enig med Charlotte Antonsen.

**Steen Gade** takkede for imødekommelsen med hensyn til evaluering af sikkerhedsniveauet og foreslog regeringen at arbejde for en tidligere evaluering. Han mente, forslaget kunne føre til – men ikke behøvede føre til – en nivellering.

### **3. a) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter**

KOM (2007) 0037

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 18)

KOM (2007) 0037 – bilag 2 (grundnotat af 28/3-07)

**Økonomi- og erhvervsministeren** nævnte ikke dette punkt.

### **b) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter**

- *Fremskridtsrapport*

KOM (2007) 0053



Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 30)  
KOM (2007) 0053 – bilag 2 (grundnotat af 28/3-07)

**Økonomi- og erhvervsministeren** nævnte ikke dette punkt.

#### **4. Industripolitik (rammevilkår for automobil-, bioteknologi- og skibsbygningsindustrien samt for informations- og kommunikationsteknologien)**

- *Politisk debat*
- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2007) 0022

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 41)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 216, side 747 (senest behandlet i EEU 7/2-07)

**Økonomi- og erhvervsministeren** nævnte ikke dette punkt.

**Steen Gade** så, at der også skal drøftes industripolitik på bilområdet, og gik ud fra, at Danmark kæmper for, at vi på det område får en politik, der begynder at ligne noget i Europa, som er sattet bagud for japanerne.

**Økonomi- og erhvervsministeren** sagde, at regeringen overordnet tilslutter sig henstillingen om at reducere køretøjernes CO<sub>2</sub>-udslip, men en nærmere dansk stillingtagen afventer et konkret forslag fra Kommissionen.

#### **5. (Evt.) Udvikling af det fælles EU varemærkesystem**

- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 45)

**Økonomi- og erhvervsministeren** nævnte ikke dette punkt.

#### **FO 6. Direktivforslag om forbrugercredit – ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler**

- *(evt.) Politisk enighed*

KOM (2005) 0483

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 48)

Rådsmøde 2801 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

KOM (2005) 0483 – bilag 1 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 8/5-07)

Bilag (02) 174 (grundnotat af 1/11-02)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 110, side 520 (senest behandlet i EEU 1/12-06)

(05) side 1358 (behandlet i EEU 24/5-06)

**Økonomi- og erhvervsministeren:** Jeg nævner sagen med henblik på

forhandlingsoplæg.

Det tyske formandskab har sat forslaget til nyt forbrugerkreditdirektiv på dagsordenen med henblik på at opnå politisk enighed.

Forslaget vil indebære, at en række bestemmelser om forbrugerkredit harmoniseres. Direktivet vil indebære en lang række forbedringer af forbrugerbeskyttelsen i forhold til den gældende retstilstand. Bl.a. vil forslaget medføre en udvidelse af kreditgiveres oplysningsforpligtelser og indførelse af en almindelig 14-dages fortrydelsesret i forbindelse med indgåelsen af forbrugerkreditaftaler.

Det foreliggende forslag bygger på et forslag, som Kommissionen fremsatte i oktober 2005. Den danske regering og en lang række berørte organisationer var ret kritiske over for Kommissionens forslag.

Rådet har arbejdet videre med forslaget, og det tyske formandskab har nu udarbejdet et nyt kompromisforslag, som formandskabet vurderer er modent til politisk enighed.

Under arbejdet i Rådet er forslaget blevet forbedret væsentligt. De mange forbedringer er ikke reflekteret i de officielle høringssvar, der blev afgivet til Kommissionens forslag fra 2005, men de berørte organisationer har i Juridisk Specialudvalg udtrykt tilfredshed med de forbedringer, der er foretaget på en række områder.

Regeringen forholder sig generelt positivt til det kompromisforslag, som formandskabet har fremlagt.

Harmoniseringen af reglerne om forbrugerkredit, herunder særligt af kreditgivers oplysningsforpligtelser, vil kunne give forbrugeren et bedre grundlag for at sammenligne kredittilbud på tværs af landegrænser. Ved at skabe samme vilkår for alle kreditgivere vil direktivet også kunne fremme konkurrencen mellem kreditgiverne i de forskellige medlemslande.

Regeringen lægger samtidig vægt på, at det fremlagte kompromisforslag giver mulighed for at opretholde et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

På enkelte punkter er vi dog lidt skeptiske.

Direktivet indeholder regler om, at forbrugeren skal forsynes med en række oplysninger om kreditten forud for indgåelse af kreditaftalen med henblik på, at forbrugeren kan sammenligne forskellige tilbud.

Jeg vil gerne understrege: Regeringen er selvfølgelig ikke imod, at forbrugerne får oplysningerne, eller at de gives på en gennemskelig måde. Reglerne er imidlertid udformet således, at kreditgiveren i visse tilfælde vil skulle give forbrugeren stort set de samme oplysninger tre gange. Det forekommer u hensigtsmæssigt både for kreditgiveren og for forbrugeren. Vi vil derfor arbejde for visse ændringer i forslaget på dette punkt. Jeg vil godt sige, at de seneste dages forhandlinger har vist, at vi næppe kommer igennem med

dette synspunkt. Efter al sandsynlighed vil den endelige tekst blive udformet på en sådan måde, at kreditgiver i alle tilfælde skal udlevere nogle standardinformationsblade.

Endvidere vil vi arbejde for at ændre den foreslåede regel om førtidig indfrielse. Det er regeringens opfattelse, at kreditgiver ved fastrentelån skal kunne kræve en kompensation, der svarer til det reelle tab, hverken mere eller mindre.

Formandskabet foreslår derimod, at der indføres maksimale procent-satser for kreditgivers kompensation ved forbrugerens førtidige indfrielse. Det vil kunne føre til, at kreditgiver i visse tilfælde ikke vil kunne få dækket sit tab. I andre tilfælde vil forslaget kunne føre til, at kreditgiver vil kunne kræve en kompensation, der er større end det reelle tab.

Det forekommer ikke optimalt, men det skal dog retfærdigvis siges, at formandskabets kompromisforslag trods alt sætter snævre rammer for, hvor stor en kompensation kreditgiver vil kunne kræve. Hvis der skal indgås et kompromis, indebærer formandskabets forslag således ikke, at kreditgiver får frit spil.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at det ikke er ganske entydigt, hvilke regler om kompensation der vil være til størst fordel for forbrugeren. Forbrugerrådet støtter det danske forslag om, at kompensationen skal svare til det reelle tab – det er det, vi arbejder for – mens den fælleseuropæiske forbrugerorganisation, BEUC, foretrækker den model, som formandskabet har foreslået.

I øvrigt forholder vi os positivt til forslaget, som efter regeringens opfattelse af de tidligere nævnte grunde vil kunne medvirke til at skabe et fælleseuropæisk forbrugercreditmarked. Det vil være til fordel for både erhvervs-livet og forbrugerne.

FO

Regeringen vil således kunne tilslutte sig det foreliggende forslag, men der er altså enkelte punkter, hvor vi ønsker det ændret.

**Steen Gade** forstod, at regeringen var indstillet på at indgå et kompromis, og tilkendegav, at noget af det, regeringen var lidt skeptisk over for, mente han faktisk var positivt, f.eks. indførelse af standardinformationsblade. Også på andre punkter er SF enig med den fælleseuropæiske forbrugerorganisation.

**Frank Aaen** gik imod forslaget, fordi der er tale om en totalharmonisering. Han havde lagt mærke til, at Advokatrådet havde tilkendegivet, at en vedtagelse kan medføre, at vi ikke kan opretholde et højere beskyttelsesniveau i Danmark end det, der er vedtaget i Fællesskabet. Det mener Enhedslisten, man skal kunne.

**Økonomi- og erhvervsministeren** svarede Steen Gade, at et flertal af lande ønsker en administrativt tungere løsning. Da vi ønsker at bekæmpe

administrativt bøvnl mest muligt, er vi kritiske over for, at man skal have de samme oplysninger tre gange. Men alt i alt er der så mange forbedringer i forslaget, at regeringen tager det roligt.

**Charlotte Antonsen** forstod, at økonomi- og erhvervsministeren er en venlig mand, men havde som sit principielle udgangspunkt, at forbrugerne skal have den relevante information og ikke have den flere gange, hvilket kan virke vildledende og gøre det mere uoverskueligt. Men naturligvis er det heller ikke for Venstre det springende punkt.

**Mikkel Dencker** erklærede sig enig med Frank Aaen i, at forslaget ikke må resultere i en forringelse af forbrugerbeskyttelsen. Han var også ked af, at der lægges op til, at udenlandske kreditvirksomheder får indblik i danske databaser, idet det kan føre til misbrug af oplysninger. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

**Økonomi- og erhvervsministeren** sagde i anledning af Charlotte Antonsens bemærkninger, at regeringen er miljøbevidst og ikke ønsker, at man skal fælde skove for at give oplysninger, som er unødvendige, og for forbrugeren er det vigtigt, at oplysningerne er overskuelige.

## 7. EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007 – 2013

- *Information fra formandskabet*
- *Udveksling af synspunkter*

KOM (2007) 0099

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 62)

KOM (2007) 0099 – bilag 1 (notat om Kommissionens Forbrugerpolitiske Strategi 2007-2013 af 30/3-07)

**Økonomi- og erhvervsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## FO 8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en toldkodeks (moderniseret toldkodeks)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (indre marked, industri og forskning) den 21.-22. maj 2007, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2005) 0608

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 66)

KOM (2005) 0608 – bilag 1 (grundnotat af 13/1-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 110, side 515 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 1/12-06)

**Økonomi- og erhvervsministeren:** Sagen nævner jeg også med henblik på forhandlingsoplæg.

Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet, men kan forventes at komme på et snarligt rådsmøde.

Der er tale om en sag, hvor jeg forelagde udvalgte punkter til forhandlingsoplæg for udvalget forud for mødet i Konkurrenceevnerådet den 4. december 2006. Det skete bl.a., fordi Europaudvalget ønsker at blive inddraget tidligt. Det drejede sig om punkterne om afskaffelse af monopoler vedrørende repræsentation, Single Windows og centraliseret klarering.

Nu er det så det samlede forslag, der skal tages stilling til. Jeg vil ikke komme ind på repræsentation og Single Windows, da der ikke på disse områder er behov for ændring i det mandat, jeg fik op til sidste rådsmøde.

Der er tale om et samlet forslag, hvis primære formål er at gøre de nuværende toldregler "tidssvarende" og efterleve reglerne om bedre regulering på toldområdet.

Dette skal ske ved at give toldkodeks en enkel og logisk struktur med færre artikler og mere simple regler og derved opnå en mere brugervenlig toldlovgivning.

Udover generelt at gøre toldreglerne mere enkle og logiske indeholder forslaget en række konkrete elementer, hvoraf de væsentligste – set med regeringens øjne – er:

For det første centraliseret klarering. På dette punkt fik regeringen udvalgets accept til at udtrykke støtte ved rådsmødet i december. Centraliseret klarering betyder, at fortoldningen ikke i alle tilfælde skal indgives der, hvor varerne fysisk befinder sig. Det betyder, at virksomhederne kan tolddeklarere i eksempelvis Sverige, selv om varerne befinder sig i Østrig. De praktiske regler fastlægges i gennemførelsesbestemmelser. Centraliseret klarering har en væsentlig problemstilling omkring fordelingen af indtægter mellem medlemslandene. Regeringen vil arbejde for, at der så vidt muligt ikke sker fald i de danske toldindtægter som følge af reglerne om centraliseret klarering.

For det andet er det indførelse af regler om høring. Regeringen glæder sig over, at der nu på toldområdet i EU indføres regler omkring høring, der stort set er identiske med de nuværende danske regler.

For det tredje er det en harmonisering af rentesatserne for toldskyld. Forslaget indeholder en bestemmelse om, at renten for toldskyld skal være "den samme" i alle EU-landene. Det er regeringen ikke enig i. Men en lang række lande deler ikke vores bekymring på dette område. Vi arbejder derfor for at få reglen skruet sammen på den bedst mulige måde for Danmark.

Vi har her et hensyn til "En skattekonto", som bygger på, at alle renter på skatteområdet er ens. Regeringen vil derfor arbejde for, at vi fortsat kan opretholde "En skattekonto" for virksomhederne. Kan vi ikke det, skal man have to forskellige satser at betale efter. Det er administrativt noget bøvl.

For det fjerde er det en harmonisering af gebyrer. Forslaget indebærer, at der ikke længere må opkræves gebyrer for almindelige toldforretninger inden for toldmyndighedernes åbningstid. Dette svarer til de allerede gældende regler i Danmark og er en klar forbedring for danske virksomheder, når de handler i eller via de øvrige EU-lande.

Det fastholdes, at de fordele, som virksomhederne allerede har i henhold til de nugældende regler, ikke ændres.

Samlet set indeholder forslaget til en moderniseret toldkodeks en række positive elementer, der klart er til gavn for både erhvervsliv og myndigheder.

FO

Regeringen er positiv over for forslaget, men vi vil arbejde for at få ændret nogle af de forhold i forslaget, der er mindre hensigtsmæssige – særligt spørgsmålet om harmonisering af renter og fordelingen af toldindtægter i forbindelse med centraliseret klarering. Regeringen kan på den måde tilslutte sig forslaget.

**Frank Aaen** kunne se, at en fjerdedel af Europa-Parlamentets ændringsforslag var afvist. Er der nogen mulighed for at få at vide, hvad det er for forslag?

Enhedslisten er imod, at man harmoniserer rentesatserne, ligesom man er imod initiativerne til totalharmonisering i EU-samarbejdet, selv om man formodentlig langt hen ad vejen kunne støtte forslaget.

**Økonomi- og erhvervsministeren** svarede, at Europa-Parlamentet i sin betænkning foreslår en række ændringsforslag, som er imødekommet dels af Kommissionen dels af medlemsstaterne i forbindelse med arbejdet i rådsarbejdsgruppen. En del af Europa-Parlamentets ændringsforslag er således allerede forældede. Nogle ændringsforslag baserer sig på fejlopfattelser og misforståelser. Alt i alt er godt halvdelen af Europa-Parlamentets ændringsforslag efterkommet helt eller delvist, og under en fjerdedel er afvist. De resterende er i vid udstrækning blevet uaktuelle på grund af tekstændringer.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at vi vil arbejde for, at man kan deklarerer i andre lande, men vi må ikke miste for meget provenu. Hvis vi kan slippe for administrativt bøvvl, syntes han egentlig, det var godt.

FO

## 9. Bedre regulering – ”Fast track” forenklingsforslag

### a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/855/EEC om nationale fusioner af aktieselskaber samt ændring af Rådets direktiv 82/891/EEC om nationale spaltninger af aktieselskaber

KOM (2007) 0091

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 75)

KOM (2007) 0091 – bilag 2 (grundnotat af 23/4-07)

**b) Forslag til ændring af forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår**

KOM (2007) 0090

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (indre marked, industri og forskning) den 21.-22. maj 2007, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2007) 0091, KOM (2007) 0090

Rådsmøde 2801 – bilag 1 (samlenotat side 79)

KOM (2007) 0090 – bilag 1 (nærhedsnotat af 12/4-07)

**Økonomi- og erhvervsministeren:** Den sidste sag, som jeg nævner med henblik på forhandlingsoplæg, er to såkaldte ”fast track” forenklingsforslag vedrørende selskabsret og transportdokumenter.

Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 21.-22. maj, men kan forventes at komme på et snarligt rådsmøde til vedtagelse. Jævnfør den procedure for tidlige forhandlingsoplæg, jeg nævnte tidligere.

Vedrørende selskabsretten fremlagde Kommissionen den 7. marts 2007 forslaget til ændring af 3. selskabsdirektiv om nationale fusioner samt 6. selskabsdirektiv om nationale spaltninger.

Den foreslåede ændring indfører en mulighed for aktionærene til i enighed – det vil jeg gerne understrege – at fravælge vurderingsmandsudtalelsen vedrørende fusions- eller spaltningsplanen. Vurderingsmandsudtalelsen er en skriftlig udtalelse til aktionærene om, hvorvidt vederlaget for aktierne i det ophørende/indskydende selskab er rimeligt og sagligt begrundet. Fordelen ved, at der ikke skal udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse, er, at udgiften til denne kan spares, hvis aktionærene vurderer, at udtalelsen reelt er overflødig. Dette kan eksempelvis være tilfældet ved fusioner mellem søsterselskaber, der ejes af én og samme aktionær.

Vurderingsmandsudtalelsen udarbejdes således af hensyn til aktionærene. Med forslaget vil aktionærene kunne fravælge den, hvis alle aktionærene er enige om dette. Forslaget forringer derfor ikke beskyttelsen af aktionærene, ligesom det i øvrigt ingen betydning har for beskyttelsen af kreditorer eller medarbejdere.

Med forslaget bliver de to direktiver desuden bragt i overensstemmelse med direktivet om grænseoverskridende fusioner af kapitalselskaber, hvor en sådan bestemmelse allerede findes.

FO

Regeringen hilser Kommissionens nye planer om at intensivere indsatsen for at reducere de administrative byrder velkommen – også på selskabs-

området.

På transportområdet har Kommissionen fremsat forslag om en forenkling af forordning nr. 11. Forslaget indebærer en lettelse af transportvirksomhedernes administrative byrder ved at fjerne forældede og unødvendige oplysningskrav.

Forordningen stiller krav om, at transportvirksomhederne skal udarbejde transportdokumenter. Forslaget om en forenkling af forordningen indebærer blandt andet, at dokumenterne ikke længere skal indeholde oplysning om rute, afstand og grænseovergangssteder, når f.eks. en lastbil kører fra Århus til Hamburg. Den administrative lettelse består således i en reduktion af den mængde oplysninger, der skal fremgå af transportdokumenterne.

FO En forenkling af reguleringen i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Forslaget får ikke betydning for beskyttelsen af forbrugerne, sundheden eller miljøet. Forslaget får heller ikke betydning for adgangen til at føre kontrol med f.eks. transport af dyr, der er reguleret af særskilt lovgivning.

**Frank Aaen** sagde, at med den internationalisering, der sker på erhvervslivets område, mente Enhedslisten ikke, der på nogen måde var brug for at gennemføre hurtigere fusioner og spaltninger, hvilket vil gøre mulighederne for at se, hvor der er problemer, vanskeligere.

**Elisabeth Arnold** henviste til, at der var været mandatgivning før på forslaget, og ville gerne vide, hvor langt det er i processen.

**Mikkel Dencker** gik imod forhandlingsoplægget.

**Rasmus Prehn** spurgte, om Europaudvalget får lejlighed til at diskutere sagen igen.

**Økonomi- og erhvervsministeren** svarede Elisabeth Arnold, at når han forelagde forhandlingsoplæg nu, var de fordi det tyske formandskab ønsker forslaget gennemført, mens det har formandskabet.

Han svarede Rasmus Prehn, at der er tale om et endeligt forhandlingsoplæg.

**Charlotte Antonsen** syntes, det var et glimrende forslag. I anledning af Frank Aaens bemærkninger gjorde hun opmærksom på, at forslaget indebærer, at alle aktionærer – også mindretalsaktionærerne – skal have nikked, hvilket gør, at vi synes, det er en god idé.

**Frank Aaen** replicerede, at det ikke så meget var mindretalsaktionærerne, han var optaget af, som det er offentlighedens og samfundets interesser.

Han ville gerne vide, om der er nogen skattemæssige konsekvenser af forslaget, og om det havde betydning for værdiansættelsen, således at der kunne være skattetænkning forbundet med forslaget. Når man spalter et selskab, spalter man jo også skattegrundlaget. Det ville han gerne have et notat



om.

NOT

**Økonomiministeren** mente ikke, forslaget havde skattemæssige konsekvenser, men for at være på den sikre side lovede han Frank Aaen et notat om eventuelle skattemæssige konsekvenser.

**Næstformanden** konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg. På punkt 2 vedrørende tekniske forskrifter gik Enhedslisten imod. På punkt 6 vedrørende forbrugerkredit gik Dansk Folkeparti og Enhedslisten imod. På punkt 8 om moderniseret toldkodeks gik Enhedslisten imod. På punkt 9 om bedre regulering gik Dansk Folkeparti og Enhedslisten imod.

### **Punkt 3. Rådsmøde nr. 2799+2800 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 14.-15. maj 2007**

Forsvarsministeren forelagde militærdelen af dagsordenens punkt 13.

Udenrigsministeren forelagde dagsordenens punkt 1-14 og 23-26.

Udviklingsministeren forelagde dagsordenens punkt 15-22.

**Forsvarsministeren:** Jeg skal forelægge militærdelen af dagsordenens punkt 13.

**Udenrigsministeren:** Ved dette rådsmøde er der deltagelse af udenrigsministre, udviklingsministre og forsvarsministre. I har allerede hørt forsvarsministeren, og når jeg er færdig, fortsætter udviklingsministeren. For så vidt angår mine sager vil jeg som sædvanlig alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

**Udviklingsministeren:** Jeg skal forelægge de udviklingsrelaterede dagsordenspunkter på dagsordenen for rådsmødet. Jeg vil kun gennemgå de punkter, der er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Alle punkterne er til orientering.

#### **1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 21.-22. juni 2007**

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Det Europæiske Råd 21-22/6-07 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)

Alm. del (06) – svar på spm. 35 + 36 (Angela Merkels 12 spørgsmål om forfatningstraktatens fremtid)

**Udenrigsministeren:** Formandskabet vil præsentere sit første udkast til kommenteret dagsorden for Det Europæiske Råd – DER – den 21.-22. juni 2007. Der forventes dog ikke en debat af betydning i denne omgang.

Hovedtemaet for topmødet ventes som bekendt at blive forfatningstraktaten, hvor det tyske formandskab vil fremlægge en rapport om den videre behandling af forfatningstraktaten og den videre reformproces. Rapporten ventes at indeholde en klar køreplan for det videre arbejde, herunder et forhandlingsgrundlag og en tidsplan for arbejdet. Det tyske formandskab er i færd med at gennemføre konsultationer med medlemslandene på embedsmandsplan. En egentlig detaljeret køreplan forventes først at foreligge sent i

forløbet forud for Det Europæiske Råd. Derfor er det første udkast til kommenteret dagsorden fra formandskabet i overskriftsform.

Der er derfor for indeværende ikke meget konkret at forholde sig til. En grundig og detaljeret forelæggelse for udvalget vil finde sted forud for udenrigsministerrådsmødet den 18.-19. juni 2007.

Derudover forventes en række andre emner på området for retlige og indre anliggender samt det økonomiske og sociale område. Endelig vil der være konklusioner om eksterne relationer. Formandskabet planlægger at kunne præsentere et første udkast til konklusioner fra Det Europæiske Råd i Co-reper i slutningen af maj.

Formandskabet vil søge at opnå en afklaring om disse øvrige emner inden topmødet, således at stats- og regeringscheferne på selve topmødet kan koncentrere sig om forfatningstraktaten.

**Rune Lund** forstod, at regeringen faktisk havde svaret på de 12 spørgsmål, som kansler Merkel havde sendt ud til medlemslandene, hvilket han fandt meget underligt, idet han mente, den slags på forhånd burde forelægges Europaudvalget, som skulle inddrages i sager af større vigtighed, hvilket forfatningstraktaten må siges at være. Han brokkede sig over det svar, han havde fået, hvor man sådan set ikke svarede på det skriftlige spørgsmål, han havde stillet om sagen, men blot henviste til Folketingets vedtagelse. Han gik ud fra, at man kunne få oversendt svarene – eventuelt i fortrolig form.

**Udenrigsministeren** svarede, at formandskabets 12 spørgsmål var blevet besvaret mundtligt af embedsmænd i overensstemmelse med Folketingets vedtagelse, og der var ikke sædvane for at forelægge den slags for Europaudvalget. Der var tale om et uformelt brev fra formandskabet, men nu havde regeringen oversendt spørgsmålene til Europaudvalget, fordi det havde bedt om dem.

**Rune Lund** ville gerne vide, hvad de mundtlige svar fra de danske embedsmænd var gået ud på.

**Udenrigsministeren** afviste, at han kunne komme til Europaudvalget, hver gang embedsmændene udtalte sig om de vedtagelser, Folketinget havde foretaget, og henviste til, at han havde fremsendt et notat om den danske position i forhold til forfatningstraktaten.

## 2. (Evt.) WTO/DDA

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Info-note (05) I 64 (referat af åbent samråd om WTO 9/6-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 309, side 1130 (senest behandlet i EU 20/4-07)

Alm. del (06) – bilag 217, side 793 (behandlet i EUU 9/2-07)

(05) side 1734 (behandlet i EUU 14/7-06)

(05) side 1670 (behandlet i EUU 23/6-06)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

**Steen Gade** ville gerne høre, om der var noget nyt om WTO-forhandlingerne.

**Udenrigsministeren** svarede, at alle er klar over, at klokken nærmer sig 24, idet den amerikanske præsidents bemyndigelse udløber den 30. juni kl. 24, og den nye franske regering først tiltræder den 20. juni, og den skal bevæge sig, for at EU kan komme med et nyt tilbud. G4 gruppen er væsentlig, men EU er endnu ikke klar.

### 3. (Evt.) Sudan

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 309, side 1130 (senest behandlet i EU 20/4-07)

Alm. del (06) – bilag 251, side 906 (behandlet i EUU 2/3-07)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

**Steen Gade** ville gerne høre udenrigsministerens vurdering af den aktuelle udvikling i EU's forhandlinger med Sudan og eventuelt have en kommentar til Kinas nye signaler.

**Udenrigsministeren** svarede, at der afholdtes møde den 29. april i Tripoli. Formålet var at få samlet fredsplanerne og fredsprocesserne, således at Sudan ikke kunne shoppe rundt mellem de forskellige planer. Mødet havde deltagelse af AU, FN, EU, Den Arabiske Liga, de fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet, Libyen, Eritrea, Sudan, Tchad samt medlemmerne i Sudankontaktgruppen. Man blev enige om at støtte forsøgene på at genstarte processen. På det sidste møde om sagen i EU havde Jan Eliasson brugt udtrykket: "Trommerne skal lyde i mørket". Plan B er overtaget af det tyske formandskab, men for øjeblikket kan den ikke sættes i værk. Udenrigsministeren tilføjede, at han havde drøftet situationen ved sit møde med Ægypten. Han ville ikke give Steen Gade nogen som helst garantier.

### 4. Somalia

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 217, side 792 (senest behandlet i EUU 9/2-07)

Alm. del (06) – bilag 173, side 690 (behandlet i EUU 18/1-07)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

**Rune Lund** henviste til, at der i samlenotatet står, at det er meget vigtigt, at EU fastholder, at der skal være en dialog mellem alle konfliktens parter, men gjorde opmærksom på, at udviklingen i Somalia nu er ved at køre

helt af sporet, idet den internationalt anerkendte overgangsregering støtter sig på udenlandske interesser, primært Etiopien, og diverse krigsherrer og har forpestet somaliernes liv i årevis. Han pegede på, at Unionen af Islamiske Domstole nyder stor folkelig opbakning, og at der har været stor tilfredshed med det halve år, hvor der har været fred og ro, men nu fortsætter drabene og voldtægterne, og de internationale organisationer har efterhånden helt urimelige arbejdsforhold. EU bliver nødt til at sige til regeringen, at hvis ikke den kan finde ud af at snakke med Unionen af Islamiske Domstole, må man finde nogle andre venner. Man bliver nødt til at lægge et større pres på regeringen.

**Udenrigsministeren** betegnede det som utroligt, så meget Rune Lund vidste om Somalia, men følte sig ikke overbevist om, at alle somaliere følte sig dækket ind af Rune Lunds beskrivelse af forholdene i landet. Han tilføjede, at de informationer, udenrigsministeren havde, overhovedet ikke svarede til Rune Lunds beskrivelse. Unionen af Islamiske Domstole bliver inddraget i drøftelserne, og EU lægger pres på regeringen for at få alle relevante parter inddraget, herunder Den Afrikanske Union. Opgaven er at få Etiopien ud og samtidig få stabiliseret situationen.

**Rune Lund** ville opfordre regeringen til at tale med Christian Balslev-Olesen, som er UNICEF's chef i Somalia, idet han mente, de analyser, der var kommet fra Udenrigsministeriet, var meget enøjede.

**Udenrigsministeren** sagde, at regeringen havde kontakt til Christian Balslev-Olesen, og hans bedømmelse indgik naturligvis i Udenrigsministeriets vurdering af situationen.

## 5. Forberedelse af EU-Rusland topmøde

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 11)

**Udenrigsministeren:** Rådet skal forberede næste topmøde med præsident Putin, der finder sted den 18. maj 2007.

EU's mål er at gøre konkrete fremskridt vedrørende en række emner, som indgår i den handlingsplan, der blev vedtaget for to år siden. Det drejer sig bl.a. om fjernelse af handelsbarrierer, samarbejde om indre og retslige emner og om bilæggelse af politiske konflikter.

EU vil også rejse de tilbageskridt, der er sket i Rusland med hensyn til respekten for demokratiske principper. Udviklingen er bekymrende i lyset af de kommende valg til Dumaen i december og præsidentposten i marts. Samarbejdet med Rusland må bygge på fælles værdier.

## 6. Sortehavet

KOM (2007) 0160

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 13)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

**Steen Gade** syntes, Sortehavssamarbejdet var et eksempel på regionalt samarbejde, som var en rigtig god idé, men som han forstod sagen, foreslog man egentlig ikke noget som helst, som man ikke gjorde i forvejen.

**Udenrigsministeren** tilstod, at der på nuværende tidspunkt kun var det i sagen, at man samordnede de forskellige politikker, der i dag er vedtaget, men han havde sagt til rumænerne, at vi var villige til at støtte, at der kommer mere indhold i samarbejdet.

## 7. Iran

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 251, side 905 (senest behandlet i EEU 2/3-07)

Alm. del (06) – bilag 217, side 791 (behandlet i EEU 9/2-07)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## 8. Irak

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 17)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## 9. Den arabiske Liga

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 19)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## 10. Mellemøsten

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 309, side 1130 (senest behandlet i EU 20/4-07)

Alm. del (06) – bilag 251, side 903 (behandlet i EEU 2/3-07)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

**Rasmus Prehn** spurgte, hvilke overvejelser regeringen har gjort sig i anledning af Verdensbankens seneste rapport, hvor man var kritisk over for sikkerhedsmurens indvirkning på den palæstinensiske økonomi.

**Udenrigsministeren** svarede, at han selv havde presset på for at få Israel til at ophæve restriktionerne, og han havde fået meldinger om, at man fjernede forhindringer, men han mente, man på baggrund af Verdensbankens rapport skulle presse yderligere på, for der skal ske fremskridt for den menige

palæstinenser.

## 11. Det vestlige Balkan

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 251, side 903 (behandlet i EUU 2/3-07)

**Udenrigsministeren:** Drøftelserne på rådsmødet ventes at være om Serbien og Kosovo.

Det er højest usikkert, om der kan dannes regering, inden fristen udløber den 14. maj 2007. De proeuropæiske partier fik et mandat ved valget den 21.-22. januar 2007. Forhåbentlig gør de en ekstra indsats i de sidste dage. Jeg har med bekymring noteret mig valget af Tomislav Nikolic fra Serbiens Radikale parti som parlamentsformand. Det Radikale Parti har hidtil været imod Serbiens tættere samarbejde med EU.

Det er i Serbiens interesse at få en stabil og reformorienteret regering på plads snarest muligt, der kan varetage de udfordringer, Serbien står over for. Det gælder ikke mindst genoptagelsen af forhandlinger med EU om en stabiliserings- og associeringsaftale.

Statusprocessen foregår nu i New York i Sikkerhedsrådet, der besøgte Serbien og Kosovo den 25.-29. april for at danne sig et førstehåndsindtryk. Sikkerhedsrådet havde samtidig møder med EU og NATO i Bruxelles. Formandskabet vil orientere om Sikkerhedsrådets mission og status for forhandlingerne i Sikkerhedsrådet.

EU har talt om nødvendigheden af en sikkerhedsrådsresolution som ramme for implementering af statusforslaget og ikke mindst udtrykt at ville arbejde aktivt og samlet i Sikkerhedsrådet. Jeg venter, at Rådet bekræfter denne linje.

## 12. Dødsstrafmoratorium

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 25)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## 13. Den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESDP)

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 217, side 792 (behandlet i EUU 9/2-07)

**Forsvarsministeren:** Vi vil på rådsmødet den 13. maj skulle drøfte igangværende militære og civilt/militære operationer i Bosnien-Herzegovina og Sudan, udviklingen af militære kapaciteter i EU-landene og samarbejdet med FN.

Jeg skal i den forbindelse for god ordens skyld erindre om, at Danmark – på grund af forsvarsforbeholdet – ikke deltager i hverken den militære kapacitetsudvikling i regi af EU eller for den sags skyld i EU-ledede militære operationer.

I forhold til operationsdrøftelsen forventes det centrale at blive erfaringerne fra efterårets EU-operation i den Demokratiske Republik Congo.

Konkret har man bl.a. oplevet et behov for at kunne trække på en militær planlægningskapacitet tidligt i forberedelsen af en operation som den, vi har set i Congo.

Om en sådan planlægningskapacitet skal oprettes i tilknytning til EU's militærstab, kan blive et af de centrale emner på mødet.

Et andet biprodukt af operationen i Den Demokratiske Republik Congo har været ønsket om et tættere samarbejde mellem EU og FN. EU og FN havde i Congo et tæt og positivt operativt samarbejde, og man vil se på, hvordan man på sigt kan få de to organisationer til at fungere endnu bedre sammen i fremtidige operationer.

EU's militæroperation i Bosnien-Herzegovina er i lyset af den stabile, positive sikkerhedssituation nu under trinvis neddrøstring. En reserve oprettes dog, i fald det skulle komme til uroligheder.

EU's støtte til den Afrikanske Unions mission i Sudan præges af den stadig forværrede sikkerhedssituation i området. En øget FN-tilstedeværelse i landet vil kunne afhjælpe situationen. Det har hidtil været vanskeligt at få en accept hos den sudanesiske regering af et substantielt FN-bidrag.

Som det tidligere er oplyst i udvalget, sker kapacitetsudviklingen i EU i flere spor. Det er multinationalt samarbejde. Det er arbejdet i EU's Militærkomité. Og det er EU's Forsvarsagentur

Sigtet er i alle disse spor at tilvejebringe de nødvendige kapaciteter, så EU-landene vil kunne handle – og i givet fald også handle hurtigt – ifald en krise opstår.

Forsvarsministrene vil på mødet blive orienteret om fremdriften i kapacitetsudviklingen frem mod de målsætninger, der planmæssigt skal være nået i 2010.

På mødet vil man også skulle notere sig arbejdet i EU's Forsvarsagentur. På den måde vil jeg få en overordnet indsigt i agenturets arbejde, som Danmark jo ellers på grund af forbeholdet ikke deltager i.

Ingen tog ordet til forsvarsministerens forelæggelse.



## 14. Udvidelse af EØS-samarbejdet i anledning af Bulgariens og Rumæniens optagelse i EU

### - *Ventes vedtaget på et senere rådsmøde*

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

## 15. Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler (EPA) mellem EU og AVS-landene

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 50, side 96 (senest behandlet i EEU 13/10-06)

**Udviklingsministeren:** Rådet vil drøfte status for de igangværende forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og AVS-landene. Det var forventet, at der kunne vedtages konklusioner, der kan bidrage til at bringe forhandlingerne videre. Forhandlingerne har været træge, men dog ikke uden fremskridt.

Der er blevet udarbejdet fælles EU-AVS evalueringer af forhandlingerne med fem ud af seks AVS-landegrupperinger. Kun Stillehavet mangler. I ingen af evalueringerne udtrykkes der ønske om at udskyde deadline for afslutningen af forhandlingerne til efter udgangen af 2007.

Kommissionen har den 4. april tilbudt told- og kvotefri markedsadgang i EU for alle AVS-produkter, dog med en overgangsperiode for så vidt angår sukker og ris.

Samtlige AVS-lande tilbydes dermed den samme fri markedsadgang, som de mindst udviklede lande – de såkaldte LDC-lande – har på nuværende tidspunkt under ”Alt-undtagen-Våben”-initiativet.

EU's tilbud kan som udgangspunkt hilses velkomment. Det er et godt og konstruktivt skridt, som Kommissionen har taget. Vi ser dog med bekymring på, at der i Kommissionens tilbud indgår overgangsperioder for sukker og ris. Nogle medlemslande ønsker også overgangsordninger for bananer.

For EU-landenes markedsadgang i AVS-landene er der nu enighed om, at der kan være behov for fleksibilitet for sensitive produkter. Der kan eventuelt være undtagelse for visse produkter, sikkerhedsklausuler og en lang overgangsperiode i særlige tilfælde for meget følsomme produkter.

Regeringen er indstillet på at bidrage konstruktivt til de videre forhandlinger. Vores linje i forhandlingerne vil naturligvis fortsat være folketingsvedtagelse V 41. Jeg kan i øvrigt oplyse, at en engelsk og fransk oversættelse af V 41 er blevet udarbejdet og distribueret blandt både EU- og AVS-lande, så de danske holdninger er velkendte.

**Rune Lund** spurgte, hvor langt man er i forhandlingerne. Han forstod på udviklingsministeren, at forhandlingerne går trægt, men at man dog gør fremskridt.

Han mente, der var problemer i forhold til Folketingets vedtagelse. Der er tale om nogle undtagelser fra princippet om gensidighed, men det er ret få, hvordan de præcist skal udmøntes. Han var bange for, at man ender med at vedtage noget, som indebærer gensidighed, hvilket er i modstrid med Folketingets vedtagelse.

Rune Lund pegede på, at der står i Folketingets vedtagelse V 41, at serviceydelser kun skal være med, hvis det er i AVS-landenes interesser, og hvis det er en del af deres ønsker, og på, at AVS-landene har sagt, at de ikke ønsker en liberalisering af vandforsyningen, ligesom de synes, det er meget problematisk, hvad EU er kommet med med hensyn til investeringer. Desuden er de kritiske over for, at man ikke må opretholde kravet om ansættelse af lokal arbejdskraft.

Han forstod, at flere lande havde stillet ændringsforslag, men tilsyneladende gjaldt det ikke Danmark. Derfor spurgte han, hvad den danske forhandlingsposition egentlig havde været, og hvad den danske regering havde spillet ind med.

Hvis det ikke lykkes at lave en partnerskabsaftale, hvorfor giver vi så ikke bare landene en GSP+ aftale, som ikke indebærer, at de skal give modydelser?

**Steen Gade** citerede følgende sætning fra Folketingets vedtagelse V 41: "EU kun stiller krav om skærpede regler for serviceydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder, konkurrence, investeringer samt offentlige indkøb, i det omfang det tjener AVS-landenes udviklingsinteresser og ønsker" og ville gerne vide, hvordan den afspejler sig i det forslag til rådsresolution, der foreligger.

**Elisabeth Arnold** hæftede sig ved udviklingsministerens udsagn om, at der kunne være behov for fleksibilitet for følsomme produkter, og ville gerne have nogle eksempler.

**Udviklingsministeren** indledte sin besvarelse med at sige til Rune Lund, at der ikke er nogen plan B. Alle arbejder fortsat imod, at der indgås økonomiske partnerskabsaftaler inden årsskiftet. Der er ikke nogen af AVS-landene, der har givet udtryk for, at de ikke vil være med til økonomiske partnerskabsaftaler.

Med hensyn til hvorvidt GPS+ er et alternativ, henviste udviklingsministeren til den drøftelse, man havde haft heraf i Folketingssalen, og gentog, at efter hendes opfattelse var de ikke et alternativ til EPA. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at det kun er få AVS-lande, som vil kunne opfylde betingel-

serne for at få en GPS+ aftale.

Udviklingsministeren henviste til, at man også havde drøftet spørgsmålet om gensidighed i Udenrigsudvalget. Der kan være behov for fleksibilitet for følsomme varer. Den tyske udviklingsminister har givet udtryk for, at der kan være behov for en overgangsperiode på indtil 25 år for særligt følsomme varer, men efter drøftelsen i Coreper er situationen åben.

Danmark har selvfølgelig undervejs i forhandlingerne lagt pres på for at forsøge at påvirke i udviklingsvenlig retning.

I svaret til Steen Gade mindede udviklingsministeren om, at Folketingets vedtagelse ikke handlede om, hvad der skulle stå i rådsresolutionen, men hvad regeringen skulle arbejde for. Det gør den fortsat.

NOT

Udviklingsministeren svarede Elisabeth Arnold, at det er op til AVS-landene selv at definere, hvilke produkter der er følsomme, og som de mener, der skal indføres særlige overgangsordninger for. Der er ikke mange nu, men der er mange på vej. Hun ville gerne sende et notat om sagen.

**Rune Lund** kunne ikke se, hvad problemet var ved at give alle udviklingslandene en GPS+ eller en GPS++ aftale, idet den ikke forpligter udviklingslandene, men kun giver dem noget.

Når udviklingsministeren siger, at ingen af udviklingslandene har givet udtryk for, at de ikke ønsker en økonomisk partnerskabsaftale, forstod Rune Lund, at det drejer sig om, at det godt kan være, de i sidste ende kan presses til at gå med til noget, og så er det jo en gensidigt bebyrdende partnerskabsaftale. Det syntes han var imod ånden i Folketingets vedtagelse.

**Steen Gade** forstod, at der er en mere åben situation nu til sidst, og mente, det var en opfordring til Danmark om at kæmpe så meget, som vi nu kan, for den vedtagelse, der er sket i Folketinget.

Han tilkendegav, at i den udstrækning det måske ikke helt blev, som EU ville have det med hensyn til undtagelser for ris og sukker, så kan SF acceptere det.

**Rune Lund** ville have ordet igen i anden runde, men **næstformanden** sagde, at han kun kunne få ordet én gang i hver runde, og i tredje runde var taletiden begrænset til et minut. Dette protesterede **Rune Lund** imod og bebudede, at man ville tage spørgsmålet op i underudvalget. **Næstformanden** accepterede, at man tog spørgsmålet op i underudvalget, men henviste til, at det ikke var en ny regel, at taletiden i tredje runde var begrænset til et minut. **Rune Lund** var ikke mod, at man lavede taletidsregler, men de måtte ikke blive alt for firkantede. Han gentog sit spørgsmål, om den danske regering har stillet ændringsforslag.

**Udviklingsministeren** syntes helt ærligt, det var alt for tidligt at begynde at tænke på alternativer til partnerskabsaftaler, hvilket der heller ikke

var nogen af udviklingslandene, der havde udtrykt ønske om.

Hun svarede Rune Lund, at vi selvfølgelig arbejder ud fra de vedtagelser, der er vedtaget af et meget bredt flertal i Folketinget, og der har løbende været drøftelser i Coreper og andre steder, hvor vi har givet udtryk for vores synspunkter.

Hun bekræftede over for Steen Gade, at vi fortsat vil fremføre danske synspunkter, som fremgår af vedtagelsen i Folketinget.

## **16. Handel og udvikling**

KOM (2007) 0163

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Alm. del (06) – bilag 50, side 96 (senest behandlet i EEU 13/10-06)

**Udviklingsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## **17. Code of Conduct (adfærdskodeks) for arbejdsdeling og komplementaritet**

KOM (2007) 0072

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 36)

**Udviklingsministeren:** Siden drøftelsen i Rådet i efteråret 2006 har medlemslandene og Kommissionen ført forhandlinger om en mere forpligtende adfærdskodeks for arbejdsdeling. Baggrunden er, at den globale bistand er meget fragmenteret. Det betyder store omkostninger til administration af bistanden, både for modtagerne og donorerne. Og det fører til for lidt udvikling for pengene.

Ingen donor hverken kan eller skal støtte alle lande og alle sektorer. Der må derfor foretages aktive til- og fravalg af både lande og sektorer. Men til- og fravalg, der er baseret på grundige overvejelser og drøftelser med de enkelte modtagerlande.

De 27 EU-lande og Kommissionen yder tilsammen mere end halvdel af verdens bistand. Derfor har EU en særlig opgave for at gøre bistanden mere effektiv, og derfor skal EU også bidrage til en bedre arbejdsdeling. Med den forventede vedtagelse af en adfærdskodeks for arbejdsdeling vil EU gå foran og vise et godt eksempel.

Der bliver ikke tale om en radikal ændring i bistandsbilledet fra den ene dag til den anden. Men gradvist vil man opleve, at donorer fokuserer deres indsats på færre lande, færre sektorer og med øget grad af decentralisering af udviklingsbistanden. Det er en udvikling, Danmark har fulgt i adskillige år, og som vi fortsætter. Kodeksen vil samtidig blive anvendt i dialogen med ikke EU-donorer, som også vil blive opfordret til at bidrage til en bedre arbejdsde-

ling.

Jeg vil gerne understrege, at adfærdskodeksen ikke betyder, at Danmark ikke længere selv kan vælge samarbejdslande og sektorer – det kan vi naturligvis fortsat. Kodeksen betyder derimod, at vi i større omfang skal holde os for øje, hvad andre donorer gør, og hvor de yder støtte, således at vi ikke alle falder over hinandens ben for at være det samme sted.

## 18. Monterrey: Målsætninger for officiel bistand

KOM (2007) 0158

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 39)

**Udviklingsministeren:** Regeringen lægger stor vægt på at sikre, at EU kollektivt gør fremskridt for at opfylde vores tilsagn om at opfylde 0,7 pct. målsætningen i 2015. Det er også meget vigtigt, at den globale forpligtelse om, at halvdelen af stigningen i den globale bistand skal gå til Afrika, holdes.

Det første delmål var, at EU samlet set i 2006 skulle yde mindst 0,39 pct. af BNI i bistand. Den målsætning blev opnået, idet EU samlet set ydede 0,42 pct. Så langt så godt. Det er positivt at se, at vi samlet er foran tidsplanen, men det er også klart, at der er nogle lande, som skal gøre en ekstra indsats.

De gode kollektive tal dækker desværre over, at alt for mange EU-lande – på trods af at bistanden stiger – stadigvæk betaler alt for lidt. Kun fire EU-lande – foruden Danmark er det Sverige, Luxembourg og Holland – lever op til 0,7 pct. målsætningen. Italien, Grækenland, Portugal og til dels Spanien har end ikke mødt den individuelle forpligtelse på 0,33 pct. i 2006 og lever dermed ikke op til deres del af den samlede køreplan. Det er ikke godt nok.

Regeringen støtter derfor Kommissionens forslag om landespecifikke køreplaner for at øge bistanden mod de 0,7 pct. Min væsentligste bekymring er, hvordan vi sikrer en fortsat international stigning i bistanden, når den store pukkel i gældslettelser nu heldigvis snart er afviklet. Vi skal sikre, at der ikke kommer et fald i bistanden fremadrettet. Derfor har vi arbejdet så hårdt for, at der i Rådet tages beslutning om nationale køreplaner i EU mod de 0,7 pct.

Forudsigelighed i finansieringen, bistandseffektivitet og arbejdsdeling mellem udviklingsaktørerne er centralt, hvis vi skal drage fuldt nytte af stigningen i bistanden. De elementer indgår blandt andre i den beslutning, Rådet vil vedtage om udviklingsfinansiering. Vi vil fra regeringens side understrege vigtigheden af fortsat opfølgning på de emner i Rådet. Det er EU's troværdighed, der står på spil, hvis vi ikke leverer, hvad vi har stillet i udsigt.

**Steen Gade** var enig med udviklingsministeren, når hun sagde, at hun var bekymret for, hvad der vil ske, når den store pukkel af gældslettelser snart er afviklet, og gjorde opmærksom på, at realiteten er, at udviklingslandene slet

ikke har fået de penge, de regnede med, idet vi i stedet har givet gældsletter. Det var i overensstemmelse med reglerne at regne gældslettelse med, men Steen Gade mente, den danske regerings adfærd i sagen havde været helt forkert, idet vi ikke burde regne gældsletter med, når vi ser på, om vi opfylder vores bistandsmålsætning. Han henviste til, at man havde drøftet sagen dagen før med udviklingsministeren i Udenrigsudvalget. Steen Gade havde set, at der står i Monterreyaftalerne, at de rige lande opfordres til at lade gældslettelse være udover bistandsmidlerne, og opfordrede til, at regeringen henviste hertil.

Han var fundamentalt imod den linje, regeringen havde lagt, når den gik imod, at man finansierede bistanden gennem en skat på flytransport.

**Udviklingsministeren** mindede om, at der ikke er tale om fællesskabskompetence. Derfor kan Rådet ikke vedtage det, som Steen Gade gerne så.

## **19. Fælles EU-Afrika strategi**

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 42)

**Udviklingsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## **20. Forslag til Rådets forordning om gennemførelsen af Den 10. Europæiske Udviklingsfond**

KOM (2006) 0650

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 44)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 309, side 1135 (senest behandlet i EEU 20/4-07) (ikke omtalt)

**Udviklingsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## **21. Ligestilling og kvinder i udviklingsbistand**

KOM (2007) 0100

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 47)

**Udviklingsministeren:** Rådet forventes at vedtage rådskonklusioner om ligestilling og kvinder i udviklingsbistand. Baggrunden er Kommissionens meddelelse af 8. marts 2007 til Rådet og Europa-Parlamentet om samme tema.

Danmark har sammen med det tyske formandskab lagt pres på Kommissionen for at udarbejde meddelelsen. Formålet har været at få Kommissionen til at indarbejde ligestillings- og kvindeperspektiver langt bedre og mere systematisk i fællesskabsbistanden end hidtil.

Generelt er regeringen tilfreds med konklusionerne, der meget langt

hen ad vejen ligger på linje med Danmarks høje prioritering af kvinder og ligestilling i bistanden.

Fra dansk side havde vi sammen med 23 øvrige EU-lande gerne set mere progressiv tekst i relation til kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder. Forhandlingerne om dette tema viste sig endog meget vanskelige. Det skyldes tre medlemslandes nationale abortlovgivning. De tre lande er Polen, Malta og Irland.

Kompromisteksten fastholder den gældende EU-linje på området.

Der udestår et spørgsmål om, hvorvidt Kommissionen skal oplyse Rådet om, hvordan de nye forpligtelser på ligestillingsområdet vil blive iværksat for fællesskabsbistanden. Det vil jeg i givet fald tage op på rådsmødet.

Regeringen agter at tiltræde udkast til rådskonklusioner.

**Elisabeth Arnold** hæftede sig ved udviklingsministerens oplysning om, at forhandlingerne var meget vanskelige på grund af tre medlemslandes nationale abortlovgivning, og ville gerne vide, hvad et muligt kompromis på området kunne indebære, idet hun ikke syntes om det, hvis det indebar, at vi ikke kan støtte klinikker, som medvirker til abort.

**Udviklingsministeren** svarede, at kompromiset ikke vil begrænse Danmarks muligheder for at have det som et vigtigt element i vor udviklingsbistand at yde bistand til klinikker, som medvirker til abort. Vi ser naturligvis gerne, at det også bliver en del af EU's bistandspolitik, men her har vi været nødt til at indgå et kompromis.

## 22. Energisamarbejde mellem Afrika og Europa

### *A-Punkt*

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 1 (samlenotat side 49)

**Udviklingsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## 23. Libyen

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

**Udenrigsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## 24. Uzbekistan

Rådsmøde 2799+2800 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

**Udenrigsministeren:** Der vil muligvis blive en drøftelse af sanktionerne mod Uzbekistan, som er ved at udløbe. Vi har indtil videre ikke set en fundamental ændring i uzbekernes tilgang til menneskerettigheder, så EU må fortsat have

sanktioner. På sidste rådsmøde besluttede vi – efter en vis åbenhed fra uzberkerne – at indlede en struktureret og resultatorienteret menneskerettighedsdialog. Det første møde blev afholdt i denne uge. Der vil muligvis blive stillet forslag om en mindre justering af sanktionerne ved at færre personer bliver omfattet af visumrestriktionerne.

Fra dansk side vil vi fortsat arbejde for, at EU sender et klart signal til Uzbekistan om den store betydning, vi tillægger overholdelse af menneskerettighederne. Vi vil dog kunne acceptere en mindre forkortelse af listen over personer, der er omfattet af visumforbuddet, for at skabe en bedre dynamik i samarbejdet, så menneskerettighedsfremskridt bliver mere sandsynlige.

## 25. Eventuelt - EU's terrorlister

**Frank Aaen** henviste til, at man på Europaudvalgets møde den 20. april havde udenrigsministeren i samråd, hvor man diskuterede EU's terrorlister, og Frank Aaen havde spurgt ham, om det var rimeligt, at MKO var kommet på terrorlisten med de oplysninger, der var tilgået udvalget, men udenrigsministeren havde sagt, at det ville han ikke diskutere, for det var ikke på dagsordenen. Nu havde Frank Aaen set i referatet fra det pågældende rådsmøde, at der står, at terrorlisterne blev gennemgået og reeksamineret, og man konkluderede, hvordan listen skulle se ud. Det vil sige, at MKO var på dagsordenen, og at der blev truffet en beslutning. Det syntes han, udenrigsministeren skyldte Europaudvalget et svar på. Enten måtte man have den i dag, eller også måtte der komme en skriftlig redegørelse.

NOT

**Udenrigsministeren** kunne ikke genkende Frank Aaens referat fra rådsmødet, men han lovede at fremsende en skriftlig redegørelse.

**Frank Aaen** takkede for tilsagnet om en skriftlig redegørelse.



## FO **Punkt 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om portabilitet af supplerende pensionsrettigheder**

KOM (2005) 0507

KOM (2005) 0507 – bilag 3 (høringssvar af 22/2-07)

KOM (2005) 0507 – bilag 5 (Beskæftigelsesministeriets reviderede samlenotat af 3/5-07)

**Beskæftigelsesministeren:** Jeg har tidligere forelagt denne sag om forslag til direktiv om supplerende pensioner, senest forud for rådsmødet i december 2006. Der har også i januar været en teknisk gennemgang her i Europa-udvalget af direktivforslaget og status for arbejdet med det. Nu er forhandlingerne nået så langt, at det tyske formandskab satser på en snarlig første-læsningsløsning med Europa-Parlamentet. Det er således nødvendigt, at Danmark også kan udtrykke sin klare holdning til direktivforslaget.

Jeg forelægger derfor sagen til forhandlingsoplæg.

Kommissionens forslag fra oktober 2005 handler som bekendt om overførsel af supplerende pensioner for at fremme arbejdskraftens mobilitet i EU.

Det skal være muligt, at man ved jobskifte ikke mister opsparede pensionsrettigheder. Det gælder ved jobskifte såvel nationalt som på tværs af EU-grænser. Målet er at bevare muligheden for at opbygge betryggende midler til alderdommen – også for folk, der vælger at skifte job.

Regeringen anerkender overordnet relevansen af en fælles regulering, der kan være medvirkende til at fremme mobiliteten og kan medvirke til at imødekomme de demografiske udfordringer i EU.

Kommissionens oprindelige forslag indeholder en ret for lønmodtageren til at flytte sine opsparede pensionsmidler ved jobskifte. Det har der imidlertid ikke kunnet opnås enighed om, og efter en række ændringsforslag arbejdes der nu med et direktiv, som giver en ret til hvilende rettigheder, men ikke til overførsel af rettigheder.

Det var et vigtigt resultat under det finske formandskab i 2006, som førte til langt større enighed mellem medlemslandene.

Det finske formandskab havde dog ikke held til at finde en samlet løsning. Det tyske formandskab har arbejdet intensivt med direktivforslaget og mener altså nu, at sagen snart bør kunne finde en løsning.

En af de få ting, der endnu mangler en afklaring af, er spørgsmålet om direktivets rækkevidde – herunder hvilke ordninger der i forskellige lande kan undtages fra direktivet. Fra dansk side ønsker vi at undgå, at for mange undtagelser udvander substansen i direktivet. Samtidig støtter vi formandskabet i bestræbelserne for at nå en løsning.

At flytteretten nu er ude af direktivet, er et meget vigtigt skridt for os. For regeringen har det hele tiden været afgørende, at direktivet ikke ville få konsekvenser for, hvordan vi skattemæssigt har indrettet os i Danmark. Det er der ikke længere nogen fare for med det foreliggende forslag, hvor flytteretten er ude,

Et andet vigtigt punkt for regeringen har været, at direktivet vil respektere den særlige overenskomstbaserede model, vi har i Danmark. Det har de skiftende formandskaber og Kommissionen udvist stor lydhørhed over for, og det foreliggende forslag sikrer således parterne mulighed for at implementere direktivet og giver dem også en vis skønsmargin i den forbindelse.

Arbejdsmarkedets parter har i Danmark aftalt sig frem til en vidtstrakt mulighed for at medtage og overflytte pensioner i forbindelse med jobskifte inden for landets grænser. Det er et system, der fungerer rigtig godt.

Lad mig i den forbindelse nævne, at man i en lang række andre lande har arbejdsmarkedspensioner, der alene udbetales, hvis man forbliver beskæftiget hos samme arbejdsgiver frem til den dag, man går på pension. Det er klart, at sådanne pensionsordninger ikke fremmer mobiliteten, hvilket også viser relevansen af et direktiv på dette område.

Sagen har også været behandlet i Europa-Parlamentets beskæftigelses- og socialudvalg. Helt overordnet har udvalget tilsluttet sig de ændringer, der er sket med direktivet under det finske og tyske formandskab. Parlamentet har dog endnu ikke afgivet endelig udtalelse i sagen.

FO

For at opsummere, hvad jeg har fortalt om vores holdning til direktivforslaget: Regeringen vil i forhandlingerne arbejde ud fra følgende linje:

For det første anerkender regeringen helt overordnet relevansen af en fælles regulering, der kan medvirke til at fremme mobiliteten og imødekomme en del af de demografiske udfordringer, som EU står over for inden for de næste generationer.

For det andet vil regeringen sikre, at et eventuelt direktiv respekterer det velfungerende overenskomstbaserede danske arbejdsmarkedspensionssystem.

For det tredje er det vigtigt for regeringen at sikre, at direktivet ikke berører de indenlandske skatte- og afgiftsregler.

For det fjerde støtter regeringen en udformning af direktivet, som fokuserer på sikring af hvilende rettigheder, mens retten til overførsel af pensionsrettigheder udgår.

For det femte lægger regeringen vægt på, at direktivet i lighed med i dag ikke udelukker firmapensionsselskaberne fra alene at kunne overføre pensionsopsparingen ved jobskifte.

Og endelig for det sjette vil regeringen lægge afgørende vægt på, at

der ikke er væsentlige statsfinansielle konsekvenser forbundet med forslaget.

Jeg vil opfordre Europaudvalget til at give sin opbakning til dette forhandlingsoplæg, så vi fra dansk side nu aktivt kan bidrage til et fornuftigt udfald af forhandlingerne.

**Frank Aaen** pegede på, at EU-Domstolen har sagt, at man skal kunne anbringe pensionsopsparingen i udenlandske selskaber, og det kan komme til at dreje sig om meget store skatteindtægter. Det er godt, at det er taget ud af forslaget, at man skal kunne flytte sin pension med sig til udlandet, men principielt mener Enhedslisten, at EU ikke skal bestemme noget som helst om pensionsordninger i Danmark, og derfor siger man nej til regeringens forhandlingsoplæg.

Han spurgte, om beskæftigelsesministeren ikke finder det mærkeligt, at Socialdemokraterne og SF støtter en EU-regulering, som går på tværs af traditionen i Danmark for, at man ordner sagen ved overenskomster på arbejdsmarkedet.

**Mikkel Dencker** var ligeledes imod, at EU blander sig i pensionsreglerne, og kunne heller ikke støtte forhandlingsoplægget.

**Beskæftigelsesministeren** bekræftede, at der var faldet en dom, men den vedrører en anden ministers område.

Direktivet sikrer netop, at sagen kan ordnes ved overenskomster på det danske arbejdsmarked. Det er ikke dette direktiv, der bringer den danske aftalefrihed i fare.

**Næstformanden** konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten gik imod det.